

ЗАКОН

О ОСТВАРИВАЊУ ПРАВА НА ЗДРАВСТВЕНУ ЗАШТИТУ ДЕЦЕ, ТРУДНИЦА И ПОРОДИЉА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се право на здравствену заштиту и право на накнаду трошкова превоза у вези са коришћењем здравствене заштите за децу, труднице и породилје без обзира на основ по коме су здравствено осигурани, ако ова права не могу да остваре по основу обавезног здравственог осигурања у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.

Члан 2.

Дететом, у смислу овог закона, сматра се лице до навршених 18 година живота.

Трудницом, у смислу овог закона, сматра се жена код које је лекар специјалиста гинекологије и акушерства утврдио постојање трудноће.

Породиљом, у смислу овог закона, сматра се жена у периоду до 12 месеци по рођењу живог детета.

Члан 3.

Деца, труднице и породилје из члана 1. овог закона, остварују право на здравствену заштиту у садржини, обиму и стандарду који су обухваћени обавезним здравственим осигурањем у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.

Деца, труднице и породилје из члана 1. овог закона, остварују право на накнаду трошкова превоза у вези са коришћењем здравствене заштите из обавезног здравственог осигурања на начин, по поступку и према условима који су предвиђени законом којим се уређује здравствено осигурање.

Деца, труднице и породилје остварују права из ст. 1. и 2. овог члана, без обзира на претходни стаж здравственог осигурања у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.

Права утврђена овим законом деца, труднице и породилје остварују из средстава обавезног здравственог осигурања.

Члан 4.

Деца остварују права утврђена овим законом на основу исправе о здравственом осигурању коју издаје Републички фонд за здравствено осигурање (у даљем тексту: Републички фонд) у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање, без обзира на то да ли је исправа оверена.

Труднице остварују права утврђена овим законом на основу исправе о здравственом осигурању коју издаје Републички фонд у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање, без обзира на то да ли је исправа оверена, и извештаја лекара специјалисте гинекологије и акушерства о утврђеној трудноћи.

Породилје остварују права утврђена овим законом на основу исправе о здравственом осигурању коју издаје Републички фонд у складу са законом

којим се уређује здравствено осигурање, без обзира на то да ли је исправа оверена, и отпусне листе здравствене установе о обављеном порођају.

Члан 5.

Лекар специјалиста гинекологије и акушерства дужан је да одмах по утврђеној трудноћи, односно по извршеном прекиду трудноће, труднице која остварује право на здравствену заштиту у складу са овим законом, о томе обавести Републички фонд.

Здравствена установа, у којој је породиља родила мртво дете, дужна је да одмах по порођају о томе обавести Републички фонд.

У случају из става 2. овог члана, породиља има право на здравствену заштиту у периоду од три месеца после порођаја, у складу са овим законом.

Лекар специјалиста педијатрије дужан је да одмах по сазнању о смрти детета до године дана живота, о томе обавести Републички фонд.

На основу обавештења из ст. 1, 2. и 4. овог члана, Републички фонд утврђује престанак остваривања права у складу са овим законом.

II. НАДЗОР НАД РАДОМ РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА

Члан 6.

Министарство надлежно за послове здравља је у вршењу надзора над радом Републичког фонда овлашћено да:

- 1) захтева извештаје и податке о броју лица која су остварила права у складу са овим законом;
- 2) утврди стање извршавања послова, упозори на уочене неправилности и одреди мере и рок за њихово отклањање;
- 3) наложи предузимање радњи које сматра потребним у спровођењу овог закона;
- 4) покрене поступак за утврђивање одговорности.

III. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 7.

Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај Републички фонд ако лицима из члана 1. овог закона не омогући остваривање права у складу са овим законом.

Новчаном казном од 50.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана и одговорно лице у Републичком фонду.

Члан 8.

Новчаном казном од 30.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај здравствени радник ако Републичком фонду не достави обавештење из члана 5. овог закона.

Члан 9.

Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај здравствена установа ако Републичком фонду не достави обавештење из члана 5. став 2. овог закона.

Новчаном казном од 30.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана и одговорно лице у здравственој установи.

IV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.